



Sygn. akt V KK 495/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Małgorzaty Kozłowskiej,

w sprawie **J. N., T. N., M. R., K. K.**

skazanych z art. 286 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 29 listopada 2018 r.,

kasacji wniesionych w stosunku do skazanego J. N. przez obrońcę i prokuratora -

na korzyść oraz w stosunku do skazanych T. N., M. R. i K. K. przez obrońców

od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 24 stycznia 2017 r., sygn. akt II AKa [...]

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego we W.

z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K [...],

1. uchyla zaskarżony wyrok w części utrzymującej w mocy wyrok Sądu Okręgowego we W. co do rozstrzygnięcia o obowiązku naprawienia szkody przez skazanego J. N. na rzecz J. W. i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Apelacyjnemu [...] do ponownego rozpoznania;

2. oddala kasacje obrońców skazanych jako oczywiście bezzasadne;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. Kancelaria Adwokacka we W. i adw. M. B. Kancelaria Adwokacka we W. kwoty po 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT za sporządzenie i wniesienie kasacji co do skazanych M. R. i K. K. oraz na rzecz adw. B. O. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% VAT za obronę skazanego K. K. przed Sądem Najwyższym, a nadto kwotę 1476 zł (tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć złotych), w tym 23% VAT na rzecz adw. B. S. Kancelaria Adwokacka we W. za sporządzenie i wniesienie kasacji oraz obronę przez Sądem Najwyższym skazanego T. N., oraz na rzecz tego adwokata kwotę 593,42 zł (pięćset dziewięćdziesiąt trzy złote czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków;
4. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanych w częściach na nich przypadających, z tym że skazanego J. N. nie obciąża opłatą.

UZASADNIENIE

J. N., wyrokiem Sądu Okręgowego we W. z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt III K [...], został uznany za winnego popełnienia trzech czynów, stanowiących przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., polegających na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem:

1. przez J. W., w kwocie nie mniejszej niż 62 387,62 zł, za które to przestępstwo wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych;
2. przez Z. D., w kwocie 174 281 zł, za które to przestępstwo wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych;

3. przez W. C., w kwocie 72 101,20 zł, za które to przestępstwo wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 złotych.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd *meriti* połączył wymierzone J. N. kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 400 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł.

Ponadto Sąd Okręgowy we W., na podstawie art. 46 § 1 k.k., orzekł obowiązek naprawienia szkody przez zapłatę przez J. N. na rzecz J. W. kwoty 62 387,62 zł, zaś na rzecz Z. D. kwoty 174 281 zł.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, który podnosząc zarzuty mogących mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia błędów w ustaleniach faktycznych oraz obraży przepisów postępowania – art. 7 k.p.k., art. 167 k.p.k. i art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. – wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie J. N. od wszystkich zarzucanych mu czynów.

Sąd Apelacyjny [...] wyrokiem z dnia 24 stycznia 2017 r., sygn. akt II AKa [...], zmienił wyrok Sądu *a quo* wobec J. N. w zakresie pierwszego z przypisanych mu czynów w ten sposób, że przyjął, iż kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem, dokonanego przez J. W., wynosiła 15 337,88 zł, obniżył wymiar kary pozbawienia wolności za to przestępstwo do roku, a następnie wymierzył temu skazanemu nową karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat.

Od wyroku Sądu drugiej instancji kasację na korzyść J. N. wniósł prokurator, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił rażąco obrażę przepisów prawa karnego materialnego – art. 46 § 1 k.k., mającą istotny wpływ na treść wyroku, polegającą na utrzymaniu w mocy przez Sąd Apelacyjny [...] orzeczenia Sądu Okręgowego we W. w części dotyczącej zobowiązania skazanego J. N. do naprawienia szkody w kwocie 62 387,62 zł na rzecz J. W., pomimo zmiany wskazanego orzeczenia Sądu pierwszej instancji przez przyjęcie, że kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem, do którego ww. pokrzywdzoną doprowadził J. N., wynosiła 15 337,88 zł.

Na podstawie tego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej utrzymania w mocy rozstrzygnięcia Sądu pierwszej

instancji co do obowiązku naprawienia szkody przez skazanego na rzecz J. W. i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu [...].

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie wskazano w niej bowiem, że skoro Sąd odwoławczy dokonał odmiennych od Sądu pierwszej instancji ustaleń faktycznych co do wysokości niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez J. W. stwierdzając, że jego wartość wyniosła 15 337,88 zł (zob. s. 54 uzasadnienia), nie zaś nie mniej niż 62 387,62 zł, jak to przyjął Sąd *meriti*, to obowiązkiem Sądu odwoławczego było odpowiednie zmniejszenie wysokości obowiązku naprawienia szkody przez J. N. na rzecz ww. pokrzywdzonej.

Powinności tej Sąd odwoławczy nie dopełnił, dostrzegając swoje zaniechanie dopiero na etapie sporządzania pisemnych motywów wyroku (zob. s. 85 uzasadnienia). W tych okolicznościach należy stwierdzić, że utrzymanie w mocy wyroku Sądu pierwszej instancji w części, w której orzeczono o obowiązku naprawienia szkody przez wpłatę przez J. N. rzecz J. W. kwoty 62 387,62 zł, znacznie przewyższającej wysokość poniesionej przez pokrzywdzoną szkody, stanowiło rażące naruszenie art. 46 k.k.

Wobec tego, że Sąd Najwyższy nie jest uprawniony do korygowania sum kompensujących szkody wyrządzone przestępstwem (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2018 r., III KK 98/18, LEX nr 2473769*), konieczne stało się uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego [...] w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi *ad quem*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.